EUROPOS SĄJUNGOS BEI JOS VALSTYBIŲ NARIŲ IR

Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Vidurţemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas

BELGIJOS KARALYSTĖ,

BULGARIJOS RESPUBLIKA,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJOS RESPUBLIKA,

MALTA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

RUMUNIJA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖ,

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,

Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo Susitariančiosios Šalys (toliau – valstybės narės)

bei

EUROPOS SĄJUNGA

ir

JORDANIJOS HAŠIMITŲ KARALYSTĖ (toliau – Jordanija),

NORĖDAMOS tobulinti tarptautinę aviacijos sistemą, pagrįstą sąžininga oro vežėjų konkurencija rinkoje ir kuo mažesniu valstybės kišimusi ir reguliavimu;

NORĖDAMOS sudaryti palankesnes sąlygas plėtoti tarptautinio oro susisiekimo galimybes, be kita ko, kuriant oro susisiekimo tinklus, kad keleiviai ir krovinių siuntėjai galėtų naudotis patogiomis oro susisiekimo paslaugomis;

PRIPAŽINDAMOS, kad oro susisiekimas svarbus skatinant prekybą, turizmą ir investicijas;

NORĖDAMOS, kad oro vežėjai keleiviams ir krovinių siuntėjams galėtų konkurencingomis kainomis teikti konkurencingas paslaugas atvirose rinkose;

PRIPAŽINDAMOS galimą reguliavimo priemonių suvienodinimo ir, kiek įmanoma, su oro susisiekimu susijusių taisyklių suderinimo naudą;

NORĖDAMOS, kad liberalizuotos sąlygos būtų naudingos visiems oro susisiekimo pramonės sektoriams, įskaitant oro vežėjų darbuotojus;

NORĖDAMOS užtikrinti didžiausią tarptautinio oro susisiekimo saugą ir saugumą ir dar kartą patvirtindamos, kad yra labai susirūpinusios dėl orlaivių saugumo pažeidimo ar grasinimų jį pažeisti, dėl kurių kyla pavojus asmenų ar turto saugai, pakenkiama oro susisiekimo veiklai ir pakertamas visuomenės pasitikėjimas civilinės aviacijos sauga;

ATSIŽVELGDAMOS į 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje pateiktą pasirašyti Tarptautinės civilinės aviacijos konvenciją;

PRIPAŽINDAMOS, kad šis Europos ir Vidužemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas patenka į 1995 m. lapkričio 28 d. Barselonos deklaracijoje numatytos Europos ir Vidužemio jūros regiono valstybių partnerystės įgyvendinimo sritį;

ATSIŽVELGDAMOS į bendrą norą tobulinti reguliavimo priemonių suvienodinimo, bendradarbiavimo reguliavimo srityje ir patekimo į rinką liberalizavimo principais grindžiamą Europos ir Vidužemio jūros regiono valstybių aviacijos erdvę;

ATSIŽVELGDAMOS į 2008 m. lapkričio 16 d. Šarm el Šeike pasirašytą Bendrą Arabų šalių civilinės aviacijos komisijos bei Arabų šalių oro vežėjų organizacijos ir Energetikos ir transporto generalinio direktorato deklaraciją;

NORĖDAMOS sudaryti oro vežėjams sąžiningas ir lygias galimybes teikti reguliariojo oro susisiekimo paslaugas ir taip jiems užtikrinti vienodas veiklos sąlygas;

PRIPAŽINDAMOS, kad reglamentuojant laiko tarpsnių paskirstymą svarbu vadovautis sąžiningų ir lygių galimybių jų oro vežėjams suteikimo principu siekiant, kad visiems oro vežėjams būtų užtikrintos nešališkos ir nediskriminacinės sąlygos;

PRIPAŽINDAMOS, kad subsidijos gali padaryti neigiamą poveikį oro vežėjų konkurencijai ir kelti pavojų esminiams šio Susitarimo tikslams;

PATVIRTINDAMOS aviacijos sektoriaus išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų mažinimo ir aplinkos apsaugos svarbą vystant ir įgyvendinant tarptautinę aviacijos politiką;

ATSIŽVELGDAMOS į vartotojų apsaugos, įskaitant apsaugą pagal 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje pasirašytą Konvenciją dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo, svarbą, kadangi abi Susitariančiosios Šalys yra pasirašiusios šią konvenciją;

KETINDAMOS remtis galiojančiais oro susisiekimo susitarimais, kad būtų atvertos rinkos ir užtikrinta, kad abiejų Susitariančiųjų Šalių vartotojai, oro vežėjai, darbuotojai ir bendruomenės gautų kuo daugiau naudos;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad šį Susitarimą siekiama taikyti palaipsniui, bet visą, ir kad tinkamos priemonės gali padėti dar geriau suderinti teisės aktus,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Jeigu nenustatyta kitaip, šiame Susitarime:

1) reguliariojo oro susisiekimo paslaugos ir nustatyti maršrutai – tarptautinis oro susisiekimas pagal šio Susitarimo 2 straipsnį (Skrydžių teisės) ir I priedą;

2) Susitarimas – šis Susitarimas, jo priedai ir visi pakeitimai;

3) oro susisiekimas – už atlygį ar nuomos pagrindu visuomenei atskirai arba kartu teikiamos keleivių, bagažo, krovinių ir pašto siuntų gabenimo orlaiviu paslaugos, kurios apima, kad būtų išvengta abejonių, reguliaruųjį ir nereguliaruųjį (užsakomąjį) oro susisiekimą ir visas krovinių vežimo paslaugas;

4) Asociacijos susitarimas – 1997 m. lapkričio 24 d. Briuselyje pasirašytas Europos ir Vidužemio jūros regiono valstybių susitarimas, kuriuo įsteigta Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės asociacija;

5) nacionalinė priklausomybė – priklausomybė, nustatoma įvertinus, ar oro vežėjas atitinka reikalavimus, susijusius su tokiais dalykais kaip jo nuosavybės teisė, faktinė kontrolė ir pagrindinė verslo vieta;

6) kompetentingos institucijos – vyriausybių agentūros arba subjektai, atsakingi už administracinių funkcijų, nustatytų pagal šį Susitarimą, vykdymą;

7) Susitariančiosios Šalys – Europos Sąjunga ar jos valstybės narės, arba Europos Sąjunga ir jos valstybės narės pagal atitinkamus jų įgaliojimus ir Jordanija;

8) Konvencija – Tarptautinės civilinės aviacijos konvencija, pateikta pasirašyti 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje, ir:

a) visi pagal Konvencijos 94 straipsnio a dalį įsigalioję pakeitimai, ratifikuoti Jordanijos ir kurios nors Europos Sąjungos valstybės narės ar valstybių narių, ir

b) visi pagal Konvencijos 90 straipsnį priimti jos priedai ar pakeitimai, jei tokie priedai ar pakeitimai bet kuriuo konkrečiu metu taikomi Jordanijai ir kuriai nors Europos Sąjungos valstybei narei ar valstybėms narėms ir jei jie susiję su svarstomu klausimu;

9) tinkamumas – tai, ar oro vežėjas gali teikti tarptautinio oro susisiekimo paslaugas, t. y. ar oro vežėjas yra pakankamai finansiškai pajėgus, turi tinkamą valdymo kompetenciją ir ketina laikytis tokių paslaugų teikimą reglamentuojančių įstatymų, kitų teisės aktų ir reikalavimų;

10) Susitarimą dėl Europos bendrosios aviacijos erdvės pasirašiusi šalis – bet kuri šalis, pasirašiusi daugiašalį susitarimą dėl Europos bendrosios aviacijos erdvės sukūrimo (Europos Sąjungos valstybės narės, Albanijos Respublika, Bosnija ir Hercegovina, Kroatijos Respublika, Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Islandijos Respublika, Juodkalnijos Respublika, Norvegijos Karalystė, Serbijos Respublika ir Kosovas pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1244);

11) EUROMED valstybė – bet kuri Vidužemio jūros regiono šalis, dalyvaujanti Europos kaimynystės politikoje (Marokas, Alžyras, Tunisas, Libija, Egiptas, Libanas, Jordanija, Izraelis, Palestinos teritorija, Sirija ir Turkija);

12) teisė naudotis penktąja laisve – vienos valstybės (valstybės teisės įgijėjos) oro vežėjams kitos valstybės (valstybės teisės teikėjos) suteikta teisė arba privilegija teikti tarptautinio oro susisiekimo paslaugas tarp valstybės teisės teikėjos teritorijos ir trečiosios valstybės teritorijos su sąlyga, kad tokios paslaugos būtų pradedamos arba baigiamos teikti valstybės teisės įgijėjos teritorijoje;

13) tarptautinis oro susisiekimas – bent dviejų valstybių oro erdvėje vykdomas oro susisiekimas;

14) pilietis – asmuo, turintis Jordanijos pilietybę, ar Jordanijai priklausantis subjektas (Jordanijos Susitariančiosios Šalies atveju), arba asmuo, turintis vienos iš valstybių narių pilietybę, ar vienai iš valstybių narių priklausantis subjektas (Europos Susitariančiosios Šalies atveju); jei tai juridinis asmuo – jį visada tiesiogiai arba turėdami kontrolinį akcijų paketą faktiškai kontroliuoja Jordanijos pilietybę turintys asmenys ar Jordanijai priklausantys subjektai (Jordanijos Susitariančiosios Šalies atveju) arba vienos iš valstybių narių ar IV priede nurodytų trečiųjų šalių pilietybę turintys asmenys, ar vienai iš valstybių narių ar IV priede nurodytų trečiųjų šalių priklausantys subjektai (Europos Susitariančiosios Šalies atveju);

15) licencijos vykdyti oro susisiekimą – Europos Sąjungos ir jos valstybių narių licencijos vykdyti oro susisiekimą ir bet kurie kiti susiję dokumentai arba sertifikatai, išduoti pagal 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių ([1]) ir bet kurį paskesnį teisės aktą, taip pat Jordanijos licencijos, sertifikatai, leidimai arba leidimai taikyti išimtį, išduoti pagal Jordanijos civilinės aviacijos taisyklių (JCAR) 119 dalį;

16) kaina:

— oro susisiekimo paslaugų kainos – kainos, mokėtinos oro vežėjams, jų atstovams ar kitiems bilietų pardavėjams už keleivių ir bagažo gabenimą oro transportu, ir šių kainų taikymo sąlygos, įskaitant agentūrai pasiūlytą atlygį ir sąlygas, taip pat kitas papildomas paslaugas, ir

— oro susisiekimo tarifai – už krovinių vežimą mokėtini tarifai ir tų kainų taikymo sąlygos, įskaitant agentūrai pasiūlytą atlygį ir sąlygas, taip pat kitas papildomas paslaugas.

Jei tinka, šis terminas taikomas ir su tarptautiniu oro susisiekimu susijusiam vežimui žeme ir taikomoms sąlygoms;

17) pagrindinė verslo vieta – oro vežėjo pagrindinė buveinė arba registruotoji buveinė Susitariančiojoje Šalyje, kurioje vykdomos pagrindinės oro vežėjo finansinės funkcijos ir veiklos kontrolė, įskaitant nuolatinio tinkamumo skraidyti užtikrinimą;

18) su viešąja paslauga susijęs įsipareigojimas – oro vežėjams nustatomas įpareigojimas užtikrinti, kad nustatytu maršrutu būtų teikiamos būtinosios reguliariojo oro susisiekimo paslaugos, atitinkančios nustatytus tęstinumo, reguliarumo, kainodaros ir minimalaus pajėgumo standartus, kurių oro vežėjai nesilaikytų, jei paisytų vien savo komercinių interesų. Su viešosiomis paslaugomis susijusius įsipareigojimus vykdantiems oro vežėjams už tokių įsipareigojimų vykdymą susijusi Susitariančioji Šalis gali skirti atlygį;

19) SESAR – Bendro Europos dangaus koncepcijos techninis įgyvendinimas, kuriuo remiantis galima koordinuotai vienu metu vykdyti naujos kartos oro eismo valdymo sistemų mokslinius tyrimus, taip pat tokias sistemas tobulinti ir diegti;

([1]) OL L 293, 2008 10 31, p. 3.

20) subsidija – valdžios institucijų, regioninių organizacijų ar kitų viešųjų organizacijų teikiama finansinė parama, kai:

a) valdžios institucija, regioninė įstaiga ar kita viešoji organizacija bendrovei tiesiogiai skiria lėšų, pavyzdžiui, dotacijų, paskolų ar lėšų akciniam kapitalui padidinti, gali tiesiogiai skirti lėšų arba prisiima bendrovės prievoles suteikdama paskolų garantijų, kapitalo injekcijų, nuosavybės teisių, apsaugą nuo bankroto arba draudimą;

b) valdžios institucijai, regioninei įstaigai ar kitai viešajai organizacijai mokėtini mokesčiai nurašomi arba nesurenkami;

c) valdžios institucija, regioninė įstaiga ar kita viešoji organizacija tiekia ne bendrosios infrastruktūros prekes ar teikia ne bendrosios infrastruktūros paslaugas arba perka tokias prekes ar paslaugas; arba

d) valdžios institucija, regioninė įstaiga ar kita viešoji organizacija skiria lėšų taikomam finansavimo mechanizmui arba patiki ar nurodo privačiai įstaigai vykdyti vieną ar kelias a, b ir c punktuose nurodytas funkcijas, kurias paprastai atlieka valdžios institucija ir kurių vykdymas iš esmės nesiskiria nuo valdžios institucijų įprastinės praktikos,

ir kai taip suteikiama privilegijų.

21) teritorija – Jordanijoje tai sausumos plotai (žemyninė teritorija ir salos), vidaus vandenys ir teritorinė jūra, kuriems galioja jos suverenitetas arba kurie priklauso jos jurisdikcijai; Europos Sąjungoje tai sausumos plotai (žemyninė teritorija ir salos), vidaus vandenys ir teritorinė jūra, kuriuose taikoma Europos Sąjungos sutartis ir Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo toje Sutartyje ir paskesniuose dokumentuose nustatytomis sąlygomis. Laikoma, kad šio Susitarimo taikymas Gibraltaro oro uostui neturi poveikio nei atitinkamoms Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės teisinėms pozicijoms ginče dėl suverenių teisių į teritoriją, kurioje yra tas oro uostas, nei 2006 m. rugsėjo 18 d. Kordoboje priimtam Ministrų pareiškimui dėl Gibraltaro oro uosto, kad Gibraltaro oro uostui ir toliau nebūtų taikomos 2006 m. rugsėjo 18 d. valstybėms narėms galiojusios ES aviacijos priemonės; ir

22) naudotojo rinkliava – mokestis, nustatomas oro vežėjams už naudojimąsi oro uostu, oro uosto aplinkos apsaugos, oro navigacijos arba aviacijos saugumo įrenginiais arba už teikiamas tokias paslaugas, įskaitant susijusias paslaugas ir įrenginius, taip pat, atitinkamais atvejais, su skleidžiamu triukšmu susijusias aplinkos apsaugos išlaidas.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

EKONOMINĖS NUOSTATOS

2 straipsnis

Skrydžių teisės

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal šio Susitarimo I ir II priedus kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams suteikia tokias teises teikti tarptautinio oro susisiekimo paslaugas:

a) teisę netupiant perskristi jos teritoriją;

b) teisę nusileisti jos teritorijoje ne tam, kad įlaipintų ar išlaipintų keleivius, pakrautų į orlaivį ar iš jo iškrautų bagažą, krovinius ir (arba) pašto siuntas (ne susisiekimo tikslais);

c) teikiant reguliariojo oro susisiekimo paslaugą nustatytu maršrutu, teisę nusileisti jos teritorijoje siekiant atskirai arba kartu į tarptautiniu reisu skrendantį orlaivį įlaipinti ir iš jo išlaipinti keleivius, pakrauti ir iškrauti krovinius ir (arba) pašto siuntas; ir

d) kitas šiame Susitarime nustatytas teises.

2. Šio Susitarimo nuostatomis:

a) Jordanijos oro vežėjams nesuteikiama teisė nė vienos valstybės narės teritorijoje į orlaivį įlaipinti keleivius ar pakrauti bagažą, krovinius ir (arba) pašto siuntas, kurie vežami už atlygį į kitą punktą tos valstybės narės teritorijoje;

b) Europos Sąjungos oro vežėjams nesuteikiama teisė Jordanijos teritorijoje į orlaivį įlaipinti keleivius ar pakrauti bagažą, krovinius ir (arba) pašto siuntas, kurie vežami už atlygį į kitą punktą Jordanijos teritorijoje.

3 straipsnis

Leidimas

1. Gavusios vienos iš Susitariančiųjų Šalių oro vežėjo prašymą leisti vykdyti veiklą, kompetentingos institucijos kuo greičiau suteikia reikiamus leidimus su sąlyga, kad:

a) kai tai Jordanijos oro vežėjas:

— pagrindinė oro vežėjo verslo vieta yra Jordanijoje ir šiam vežėjui pagal taikomą Jordanijos Hašimitų Karalystės teisę išduota licencija vykdyti oro susisiekimą,

— teisės aktais nustatytą oro vežėjo kontrolę vykdo ir užtikrina Jordanijos Hašimitų Karalystė, ir

— oro vežėjas tiesiogiai arba per kontrolinį akcijų paketą nuosavybės teise priklauso Jordanijai ir (arba) jos piliečiams ir faktiškai yra jų kontroliuojamas;

b) kai tai Europos Sąjungos oro vežėjas:

— pagrindinė oro vežėjo verslo vieta yra valstybės narės teritorijoje pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ir jam išduota licencija vykdyti oro susisiekimą, ir

— teisės aktais nustatytą oro vežėjo kontrolę vykdo ir užtikrina už oro vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga valstybė narė ir yra aiškiai nurodyta atitinkama aviacijos institucija,

— oro vežėjas tiesiogiai arba per kontrolinį akcijų paketą nuosavybės teise priklauso valstybėms narėms ir (arba) jų piliečiams arba IV priede išvardytoms kitoms valstybėms ir (arba) jų piliečiams;

c) oro vežėjas laikosi reikalavimų, nustatytų įstatymuose ir kituose teisės aktuose, paprastai taikomuose institucijos, kurios kompetencijai priklauso tarptautinio oro susisiekimo vykdymas; ir

d) galioja ir taikomos šio Susitarimo 13 straipsnio (Aviacijos sauga) ir 14 straipsnio (Aviacijos saugumas) nuostatos.

4 straipsnis

Atsisakymas išduoti leidimą, leidimo atšaukimas, galiojimo sustabdymas arba apribojimas

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos gali atsisakyti išduoti leidimą vykdyti veiklą, tokį leidimą atšaukti, sustabdyti jo galiojimą ar jį apriboti arba kitaip sustabdyti ar apriboti kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo vykdomus skrydžius, jeigu:

a) kai tai Jordanijos oro vežėjas:

— pagrindinė oro vežėjo verslo vieta yra ne Jordanijoje arba šiam oro vežėjui pagal taikomą Jordanijos teisę neišduota licencija vykdyti oro susisiekimą,

— Jordanija nevykdo ir neužtikrina tinkamos teisės aktais nustatytos oro vežėjo kontrolės,

arba

— oro vežėjas tiesiogiai arba per kontrolinį akcijų paketą nuosavybės teise nepriklauso Jordanijai ir (arba) jos piliečiams ir faktiškai nėra jų kontroliuojamas;

b) kai tai Europos Sąjungos oro vežėjas:

— pagrindinė oro vežėjo verslo vieta arba jo registruotoji buveinė (jeigu tokią turi) yra ne valstybės narės teritorijoje, kaip nustatyta pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, arba jam pagal Sąjungos teisę neišduota licencija vykdyti oro susisiekimą,

— už oro vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga valstybė narė nevykdo ir neužtikrina tinkamos teisės aktais nustatytos oro vežėjo kontrolės arba nėra aiškiai nurodyta kompetentinga aviacijos institucija, arba

— oro vežėjas tiesiogiai arba per kontrolinį akcijų paketą nuosavybės teise nepriklauso valstybėms narėms ir (arba) jų piliečiams arba IV priede išvardytoms kitoms valstybėms ir (arba) jų piliečiams ir faktiškai nėra jų kontroliuojamas;

c) oro vežėjas nesilaiko šio Susitarimo 6 straipsnyje (Įstatymų ir kitų teisės aktų laikymasis) nurodytų įstatymų ir kitų teisės aktų; arba

d) nesilaikoma šio Susitarimo 13 straipsnio (Aviacijos sauga) ir 14 straipsnio (Aviacijos saugumas) nuostatų ar jos netaikomos.

2. Šiuo straipsniu nustatytomis teisėmis atsisakyti bet kuriam Susitariančiosios Šalies oro vežėjui išduoti leidimą ar įgaliojimą, juos atšaukti, sustabdyti jų galiojimą arba juos apriboti naudojamasi tik šio Susitarimo 23 straipsnyje (Apsaugos priemonės) nustatyta tvarka, nebent nedelsiant būtina imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad oro vežėjas pradėtų laikytis 1 dalies c ar d punkte nustatytų reikalavimų. Bet kuriuo atveju tokiomis teisėmis naudojamasi tinkamai, proporcingai ir tik tokiu mastu ir tiek laiko, kiek būtina. Jomis naudojamasi tik imantis su konkrečiu oro vežėju ar oro vežėjais susijusių veiksmų ir nedarant poveikio Susitariančiųjų Šalių teisei imtis veiksmų pagal 22 straipsnį (Ginčų sprendimas ir arbitražas).

3. Nė viena Susitariančioji Šalis nesinaudoja šiame straipsnyje nustatytomis teisėmis atsisakyti kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams išduoti leidimą ar įgaliojimą, juos atšaukti, sustabdyti jų galiojimą ar juos apriboti remdamasi tuo, kad to oro vežėjo kontrolinis akcijų paketas priklauso kitai EUROMED valstybei arba jos piliečiams ir tą oro vežėją faktiškai kontroliuoja kita EUROMED valstybė arba jos piliečiai, jeigu tokia EUROMED valstybė yra panašaus Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimo Šalis ir taiko abipusiškumo principą.

4a straipsnis

Abipusis teisės aktais nustatyto oro susisiekimo bendrovės tinkamumo ir nacionalinės priklausomybės patvirtinimo pripažinimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos, gavusios kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo prašymą leisti vykdyti veiklą, pripažįsta pastarosios kompetentingų institucijų suteiktą to oro vežėjo tinkamumo ir (arba) nacionalinės priklausomybės patvirtinimą kaip jos pačios kompetentingų institucijų suteiktą patvirtinimą ir išsamiau šių klausimų nenagrinėja, išskyrus 2 dalyje nurodytus atvejus.

2. Jeigu po to, kai buvo gautas oro vežėjo prašymas leisti vykdyti veiklą arba suteiktas toks leidimas, prašymą gavusios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos, remdamosi pagrįstomis abejonėmis, turi konkrečią priežastį manyti, kad, nepaisant kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų suteikto patvirtinimo, šio Susitarimo 3 straipsnyje (Leidimas) nustatytų atitinkamų leidimų ar įgaliojimų suteikimo reikalavimų nesilaikoma, jos turi nedelsdamos informuoti tas institucijas ir nurodyti pagrįstas susirūpinimo priežastis. Tuo atveju bet kuri Susitariančioji Šalis gali siekti surengti konsultacijas, kuriose gali dalyvauti abiejų Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų atstovai, ir (arba) prašyti su šiuo klausimu susijusios papildomos informacijos, o tokie prašymai turi būti patenkinami kuo greičiau. Jei klausimo išspręsti nepavyksta, bet kuri Susitariančioji Šalis gali šį klausimą perduoti nagrinėti pagal šio Susitarimo 21 straipsnį (Jungtinis komitetas) įsteigtam jungtiniam komitetui.

3. Šis straipsnis netaikomas toliau nurodytų dalykų patvirtinimo pripažinimui:

— saugos sertifikatų ar licencijų,

— saugumo priemonių arba

— draudimo.

5 straipsnis

Investicijos

1. Jordanija gali imtis veiksmų, kad valstybėms narėms ar jų piliečiams būtų sudarytos sąlygos valdyti Jordanijos oro vežėjų kontrolinį akcijų paketą ir (arba) tuos vežėjus faktiškai kontroliuoti.

2. Jungtiniam komitetui pagal 21 straipsnio (Jungtinis komitetas) 10 dalį patikrinus, ar imtasi abipusių veiksmų, Susitariančiosios Šalys leidžia valstybėms narėms ar jų piliečiams valdyti Jordanijos oro vežėjų kontrolinį akcijų paketą ir (arba) tuos vežėjus faktiškai kontroliuoti, arba Jordanijai ar jos piliečiams valdyti Europos Sąjungos oro vežėjų kontrolinį akcijų paketą ir (arba) tuos vežėjus faktiškai kontroliuoti.

3. Konkrečius investicijų projektus pagal šį straipsnį leidžiama vykdyti gavus išankstinį pagal šį Susitarimą įsteigto jungtinio komiteto sprendimą. Tuose sprendimuose gali būti nurodytos sąlygos, susijusios su reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimu pagal šį Susitarimą ir su trečiųjų šalių ir Susitariančiųjų Šalių tarpusavio paslaugomis. Šio Susitarimo 21 straipsnio (Jungtinis komitetas) 9 dalies nuostatos tokio pobūdžio sprendimams netaikomos.

6 straipsnis

Įstatymų ir kitų teisės aktų laikymasis

1. Kai vienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo orlaivis įskrenda į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, joje būna ar iš jos išskrenda, toks oro vežėjas laikosi įstatymų ir kitų teisės aktų, kurie toje teritorijoje taikomi orlaivio, naudojamo tarptautinio oro susisiekimo paslaugoms teikti, įskridimui į tą teritoriją ar išskridimui iš jos arba orlaivio naudojimui ir navigacijai.

2. Kai vienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo orlaivis įskrenda į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, joje būna ar iš jos išskrenda, tokių oro vežėjų keleiviams, įgulai ar jų vardu veikiantiems asmenims arba kroviniams galioja įstatymai ir kiti teisės aktai, toje teritorijoje taikomi keleivių ir įgulos atvykimui ar krovinių įvežimui orlaiviu į tą teritoriją arba jų išvykimui ar išvežimui iš tos teritorijos (įskaitant įvažiavimui, patikrinimui, imigracijai, pasams, muitinei ir karantinui taikomus teisės aktus, o kai vežamos pašto siuntos – pašto teisės aktus).

7 straipsnis

Konkurencijos užtikrinimas

1. Susitariančiosios Šalys dar kartą patvirtina, kad šiam Susitarimui taikomi Asociacijos susitarimo IV antraštinės dalies II skyriuje išdėstyti principai.

2. Susitariančiosios Šalys patvirtina, kad jų bendras tikslas – abipusiškai užtikrinti oro vežėjams sąžiningas ir lygias galimybes teikti reguliariojo oro susisiekimo paslaugas. Todėl būtina užtikrinti sąžiningas ir konkurencingas oro susisiekimo paslaugų teikimo sąlygas. Susitariančiosios Šalys pripažįsta, jog labiausiai tikėtina, kad oro vežėjai veiklą vykdys sąžiningai ir konkurencingai, jei jie oro susisiekimo paslaugas teiks remdamiesi tik komerciniais principais ir jų veikla nebus subsidijuojama.

3. Jeigu Susitariančioji Šalis mano, kad siekiant pagrįsto tikslo pagal šį Susitarimą veiklą vykdančiam oro vežėjui būtina teikti valstybės subsidijas, ji pasirūpina, kad tokios subsidijos būtų proporcingos siekiamam tikslui, teikiamos skaidriai ir naudojamos taip, kad jų neigiamas poveikis kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams būtų kuo mažesnis. Tokias subsidijas ketinanti teikti Susitariančioji Šalis apie savo ketinimą praneša kitai Susitariančiajai Šaliai ir užtikrina, kad tokios subsidijos būtų teikiamos pagal šiame Susitarime nustatytus kriterijus.

4. Jeigu viena Susitariančioji Šalis mano, kad kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje sudarytos sąlygos, visų pirma todėl, kad teikiamos subsidijos, neatitinka 3 dalyje nustatytų kriterijų ir todėl galėtų turėti neigiamą poveikį sąžiningoms ir lygioms jos oro vežėjų galimybėms konkuruoti, ji gali kitai Susitariančiajai Šaliai pateikti pastabų. Be to, ji gali prašyti surengti jungtinio komiteto posėdį, kaip numatyta šio Susitarimo 21 straipsnyje (Jungtinis komitetas). Konsultacijos pradedamos per 30 dienų nuo tokio prašymo gavimo dienos. Jei jungtinis komitetas ginčo išspręsti negali, Susitariančiosios Šalys pasilieka galimybę taikyti savo atitinkamas antisubsidijų priemones.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytos priemonės turi būti tinkamos, proporcingos ir taikomos tokiu mastu ir tiek laiko, kiek būtina. Jos taikomos tik oro vežėjui ar vežėjams, kuriems suteikta subsidija ar sudarytos šiame straipsnyje nurodytos sąlygos, nedarant poveikio Susitariančiųjų Šalių teisei imtis šio Susitarimo 23 straipsnyje (Apsaugos priemonės) numatytų priemonių.

6. Kiekviena Susitariančioji Šalis, pranešusi kitai Susitariančiajai Šaliai, gali kreiptis į pastarosios teritorijoje veikiančius atsakingus valdžios subjektus, įskaitant valstybės, regiono ar vietos lygmens subjektus, kad aptartų su šiuo straipsniu susijusius klausimus.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos nedarant poveikio Susitariančiųjų Šalių įstatymams ir kitiems teisės aktams dėl Susitariančiųjų Šalių teritorijose vykdomų su viešosiomis paslaugomis susijusių įsipareigojimų.

8 straipsnis

Komercinės galimybės

Oro vežėjo atstovai

1. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjai turi teisę kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje steigti biurus, kuriuose būtų reklamuojamos ir parduodamos oro susisiekimo ir susijusios paslaugos.

2. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjai, laikydamiesi įvažiavimui, gyvenamajai vietai ir įdarbinimui taikomų kitos Susitariančiosios Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų, turi teisę į pastarosios teritoriją įvežti ir joje išlaikyti darbuotojus, atsakingus už vadovavimą, pardavimą, techninius klausimus ir veiklą, taip pat kitus specialistus, kurių reikia, kad būtų užtikrintas oro susisiekimo paslaugų teikimas.

Antžeminės paslaugos

3. a) Nedarant poveikio b punktui, visi oro vežėjai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje teikiamų antžeminių paslaugų atžvilgiu turi:

i) teisę patys teikti antžemines paslaugas (saviteika) arba, savo nuožiūra,

ii) teisę rinktis iš konkuruojančių paslaugų teikėjų, teikiančių visas ar kai kurias antžemines paslaugas, jei tokiems paslaugų teikėjams leidžiama patekti į rinką pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus ir kitus teisės aktus ir jei tokių paslaugų teikėjų rinkoje yra.

b) a punkto i ir ii papunkčiuose nurodytos teisės, susijusios su šių kategorijų antžeminėmis paslaugomis, t. y. bagažo tvarkymu, aptarnavimu perone, degalų ir tepalų tiekimu, fiziniu krovinių ir pašto siuntų tvarkymu, kai jie iš oro uosto terminalo gabenami į orlaivį arba iš orlaivio – į oro uosto terminalą, ribojamos tik dėl fizinių arba veiklos sąlygų pagal kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje taikomus įstatymus ir kitus teisės aktus. Jei tokie ribojimai trukdo oro vežėjams patiems teikti antžemines paslaugas ir jei nėra veiksmingos antžeminių paslaugų teikėjų konkurencijos, visos tokios paslaugos visiems oro vežėjams teikiamos vienodomis sąlygomis be diskriminacijos, o tokių paslaugų kaina neviršija visos jų teikimo savikainos, įskaitant pagrįstą turto grąžą po nusidėvėjimo.

Pardavimas, vietoje patirtos išlaidos ir lėšų pervedimas

4. Vienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje oro susisiekimo paslaugas gali parduoti tiesiogiai ir (arba) savo nuožiūra naudodamiesi pardavimo atstovų ar kitų oro vežėjo paskirtų tarpininkų paslaugomis arba internetu. Visi oro vežėjai turi teisę parduoti tokią susisiekimo paslaugą, o visi asmenys gali nevaržomi ją pirkti atsiskaitydami toje teritorijoje naudojama arba laisvai konvertuojama valiuta.

5. Oro vežėjai turi teisę, pateikę prašymą, vietoje gautas pajamas konvertuoti ir iš kitos Susitariančiosios Šalies teritorijos pervesti į savo šalies teritoriją ir, jei tai neprieštarauja įprastai taikomiems įstatymams ar kitiems teisės aktams, į kitą pasirinktą šalį ar šalis. Konvertuoti ir pervesti pajamas leidžiama nedelsiant, be apribojimų, netaikant mokesčių ir nustačius tokį keitimo kursą, koks taikomas tuo metu vykdomoms operacijoms ir perlaidoms tą dieną, kai vežėjas pateikia pirminę pinigų perlaidos paraišką.

6. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams leidžiama kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje patirtas išlaidas, įskaitant išlaidas už kurą, apmokėti vietos valiuta. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjai tokias kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje patirtas išlaidas savo nuožiūra gali padengti laisvai konvertuojama valiuta pagal valiutai taikomus vietos teisės aktus.

Bendradarbiavimo susitarimai

7. Teikdami paslaugas arba užtikrindami paslaugų teikimą pagal šį Susitarimą, Susitariančiųjų Šalių oro vežėjai gali sudaryti bendradarbiavimo rinkodaros srityje susitarimus, pavyzdžiui, grupinės rezervacijos arba bendro kodo susitarimus su:

a) bet kuriuo Susitariančiųjų Šalių oro vežėju ar vežėjais; ir

b) bet kuriuo trečiosios šalies oro vežėju ar vežėjais; ir

c) bet kuriais antžeminio, sausumos ar jūrų susisiekimo paslaugų teikėjais;

jeigu i) visi tokių susitarimų dalyviai turi atitinkamus įgaliojimus teikti paslaugas susijusiu maršrutu ir ii) susitarimai atitinka tokiems susitarimams įprastai keliamus saugos ir konkurencijos reikalavimus. Jeigu keleiviai skraidinami pagal bendro kodo susitarimus, pirkėjui pardavimo vietoje ar bet kuriuo metu prieš įlaipinimą pranešama, kurie vežėjai ir kurioje skrydžio atkarpoje teiks susisiekimo paslaugas.

8. a) Įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais reglamentuojamas oro susisiekimas, netaikomi keleivius vežantiems antžeminio susisiekimo paslaugų teikėjams remiantis vien tuo, kad tokias antžeminio susisiekimo paslaugas savo vardu teikia oro vežėjas. Antžeminio susisiekimo paslaugų teikėjai gali patys nuspręsti, ar sudaryti bendradarbiavimo susitarimus. Priimdami sprendimą dėl konkretaus susitarimo, antžeminio susisiekimo paslaugų teikėjai, be kita ko, gali atsižvelgti į vartotojų interesus ir techninius, ekonominius, vietos ir pajėgumo apribojimus.

b) Be to, nepaisant kitų šio Susitarimo nuostatų, Susitariančiųjų Šalių oro vežėjams ir netiesioginiams krovinių vežimo paslaugų teikėjams leidžiama kartu su tarptautinio oro susisiekimo paslaugomis be apribojimų vežti krovinius antžeminio transporto priemonėmis į bet kurį Jordanijos ir Europos Sąjungos arba trečiųjų šalių teritorijoje esantį punktą ir iš jo (įskaitant vežimą į visus oro uostus, kuriuose yra muitinės, ir iš jų) ir, jei taikoma, įskaitant teisę (-es) laikantis taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų vežti krovinius, už kuriuos nesumokėtas muito mokestis. Sudaromos sąlygos tokius antžeminiu ar oro transportu vežamus krovinius tikrinti oro uosto muitinėje ir naudotis muitinės paslaugomis. Oro vežėjai gali antžeminiu transportu krovinius vežti patys arba sudaryti susitarimus su kitais antžeminio susisiekimo paslaugų teikėjais, įskaitant galimybę susitarti, kad krovinius antžeminiu transportu vežtų kiti oro vežėjai ir netiesioginiai krovinių gabenimo oro transportu paslaugų teikėjai.

Jeigu krovinių siuntėjai tinkamai informuojami, tokios įvairiarūšės krovinių vežimo paslaugos gali būti teikiamos kartu, taikant bendrą kainą už vežimą oro ir antžeminiu transportu.

Nuoma

9. a) Susitariančiųjų Šalių oro vežėjai turi teisę teikti reguliariojo oro susisiekimo paslaugas iš bet kurio oro vežėjo, įskaitant trečiųjų šalių oro vežėjus, nuomojamu orlaiviu su įgula, jeigu visi tokių susitarimų dalyviai atitinka reikalavimus, nustatytus įstatymuose ir kituose teisės aktuose, kuriuos tokiems susitarimams įprastai taiko Susitariančiosios Šalys.

b) Susitariančiosios Šalys nereikalauja, kad savo įrangą nuomojantys oro vežėjai turėtų skrydžių teises pagal šį Susitarimą.

c) IV priede nepaminėtos trečiosios šalies oro vežėjui priklausantį orlaivį su įgula Susitariančiųjų Šalių oro vežėjas, siekdamas pasinaudoti šiame Susitarime numatytomis teisėmis, nuomojasi tik išimtiniais atvejais arba tenkindamas laikinus poreikius. Orlaiviui su įgula nuomoti būtina gauti išankstinį oro vežėjui, kuris nuomojasi įrangą, licenciją išdavusios institucijos ir kitos Susitariančiosios Šalies, į kurią nuomojamu orlaiviu su įgula ketinama vykdyti skrydžius, kompetentingos institucijos patvirtinimą.

Frančizės ir registruotojo pavadinimo naudojimas

10. Susitariančiosios Šalies oro vežėjai turi teisę sudaryti frančizės arba registruotojo pavadinimo naudojimo susitarimus su kitos Susitariančiosios Šalies arba trečiųjų šalių bendrovėmis, įskaitant oro vežėjus, jeigu oro vežėjai turi reikiamus įgaliojimus ir atitinka reikalavimus, tokiems susitarimams nustatytus Susitariančiųjų Šalių taikomuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose, visų pirma tuose, pagal kuriuos reikalaujama nurodyti paslaugą teikiančio oro vežėjo tapatybę.

Laiko tarpsnių paskirstymas oro uostuose

11. Susitariančiųjų Šalių teritorijoje esančiuose oro uostuose laiko tarpsniai paskirstomi nepriklausomai, skaidriai ir be diskriminacijos. Visiems oro vežėjams sudaromos sąžiningos ir lygios sąlygos. Siekdama išspręsti su šios dalies taikymu susijusius klausimus, Susitariančioji Šalis pagal 21 straipsnio (Jungtinis komitetas) 5 dalį gali prašyti surengti jungtinio komiteto posėdį.

9 straipsnis

Muitai ir mokesčiai

1. Kai Susitariančiosios Šalies oro vežėjų naudojamas orlaivis, kuriuo teikiamos tarptautinio oro susisiekimo paslaugos, atskrenda į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, jo įprastinei įrangai, degalams, tepalams, vartoti skirtiems techniniams reikmenims, antžeminei įrangai, atsarginėms dalims (įskaitant variklius), orlaivio atsargoms (be kita ko, įskaitant maistą, nealkoholinius ir alkoholinius gėrimus, tabaką ir kitus keleiviams ribotais kiekiais parduoti arba naudoti skrydžio metu skirtus produktus) ir kitiems gaminiams, skirtiems naudoti ar naudojamiems tik orlaivio, kuriuo teikiamos tarptautinio oro susisiekimo paslaugos, eksploatavimo arba aptarnavimo tikslais, laikantis abipusiškumo principo netaikomi jokie importo apribojimai, nuosavybės mokesčiai ir kapitalo rinkliavos, muitai, akcizai ir panašūs mokesčiai, a) nustatyti Europos Sąjungos, nacionalinių arba vietos valdžios institucijų ir b) nepagrįsti teikiamų paslaugų savikaina, su sąlyga, kad tokia įranga ir atsargos lieka orlaivyje.

2. Laikantis abipusiškumo principo, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti mokesčiai, rinkliavos ir kt., išskyrus mokesčius, pagrįstus teikiamų paslaugų savikaina, netaikomi ir:

a) orlaivio atsargoms, kurios buvo pristatytos į Susitariančiosios Šalies teritoriją arba joje pateiktos ir kurių pagrįstas kiekis paimtas naudoti išskrendančiame kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo orlaivyje, kuriuo teikiamos tarptautinio oro susisiekimo paslaugos, net jei šios atsargos būtų naudojamos tik tam tikroje kelionės atkarpoje skrendant virš minėtos teritorijos;

b) antžeminei įrangai ir atsarginėms dalims (įskaitant variklius), pristatytoms į Susitariančiosios Šalies teritoriją kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo orlaivio, kuriuo teikiamos tarptautinio oro susisiekimo paslaugos, aptarnavimo, techninės priežiūros ar remonto tikslais;

c) kurui, tepalams ir vartoti skirtiems techniniams reikmenims, pristatytiems į Susitariančiosios Šalies teritoriją arba joje pateiktiems naudoti kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo orlaivyje, kuriuo teikiamos tarptautinio oro susisiekimo paslaugos, net jei šios atsargos turi būti naudojamos tik tam tikroje kelionės atkarpoje skrendant virš minėtos teritorijos;

d) kaip numatyta Susitariančiųjų Šalių muitų teisės aktuose, spaudiniams, pristatytiems į vienos Susitariančiosios Šalies teritoriją arba joje pateiktiems ir paimtiems naudoti išskrendančiame kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjo orlaivyje, kuriuo teikiamos tarptautinio oro susisiekimo paslaugos, net jei šios atsargos turi būti naudojamos tik tam tikroje kelionės atkarpoje skrendant virš minėtos teritorijos; ir

e) saugos ir saugumo įrangai, skirtai naudoti oro uostuose arba krovinių terminaluose.

3. Nepaisant priešingų nuostatų, šiuo Susitarimu Susitariančiosioms Šalims nedraudžiama nustatyti mokesčius, rinkliavas ir kt. jų teritorijoje tiekiamiems degalams, skirtiems naudoti oro vežėjo, kuris vykdo skrydžius tarp dviejų jų teritorijoje esančių punktų, orlaivyje, jei laikomasi nediskriminavimo principo.

4. Gali būti reikalaujama, kad šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta įranga ir atsargos būtų prižiūrimos arba kontroliuojamos atitinkamų valdžios institucijų.

5. Šiame straipsnyje numatytos išimtys taip pat taikomos, kai vienos Susitariančiosios Šalies oro vežėjai su kitu oro vežėju, kuris naudojasi tokiomis pačiomis kitos Susitariančiosios Šalies suteiktomis išimtimis, sudaro sutartį dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų gaminių nuomos arba pervežimo kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

6. Šiuo Susitarimu Susitariančiosioms Šalims nedraudžiama nustatyti mokesčius, rinkliavas ar kt. prekėms, parduodamoms ne tam, kad jas orlaivyje vartotų keleiviai, kol skrendama tarp dviejų Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančių punktų, kuriuose leidžiama įlaipinti ar išlaipinti keleivius.

7. Šiame Susitarime nurodytos išlygos netaikomos PVM, išskyrus importo apyvartos mokestį. Šis Susitarimas neturi poveikio atitinkamų galiojančių valstybės narės ir Jordanijos pasirašytų konvencijų nuostatoms, kuriomis siekiama išvengti dvigubo pajamų ir kapitalo apmokestinimo.

10 straipsnis

Oro uostų, aviacijos įrenginių ir paslaugų naudotojo rinkliavos

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina, kad naudotojo rinkliavos, kurias rinkliavas nustatančios jos kompetentingos institucijos ar įstaigos gali nustatyti kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams už naudojimąsi oro navigacijos ir skrydžių valdymo priemonėmis, būtų teisingos, pagrįstos, susijusios su sąnaudomis ir taikomos laikantis nediskriminavimo principo. Bet kuriuo atveju tokios naudotojo rinkliavos kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams nustatomos ne mažiau palankiomis sąlygomis nei tos, kurios taikomos bet kuriam kitam oro vežėjui.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina, kad naudotojo rinkliavos, kurias rinkliavas nustatančios jos kompetentingos institucijos ar įstaigos gali nustatyti kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams už naudojimąsi oro uostais, aviacijos saugumo ir susijusiais įrenginiais ir paslaugomis, būtų teisingos, pagrįstos, taikomos laikantis nediskriminavimo principo ir tinkamai paskirstytos pagal naudotojų kategorijas. Nustatant šias rinkliavas gali būti atsižvelgiama į visas rinkliavas nustatančių kompetentingų institucijų ar įstaigų sąnaudas, susijusias su galimybės naudotis atitinkamais oro uosto ir aviacijos saugumo įrenginiais ir paslaugomis tame oro uoste arba oro uosto sistemoje užtikrinimu, tačiau rinkliavos už šias sąnaudas negali būti didesnės. Šios rinkliavos gali būti susijusios su pagrįsta turto grąža po nusidėvėjimo. Galimybė naudotis įrenginiais ir paslaugomis, už kuriuos renkamos naudotojo rinkliavos, užtikrinama veiksmingai ir tausiai. Bet kuriuo atveju šios rinkliavos kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams nustatomos ne mažiau palankiomis sąlygomis nei tos, kurios taikomos bet kuriam kitam oro vežėjui tuo metu, kai tokios rinkliavos nustatomos.

3. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teritorijoje veikiančios rinkliavas nustatančios kompetentingos institucijos ar įstaigos konsultuotųsi su paslaugomis ir įrenginiais besinaudojančiais oro vežėjais arba jiems atstovaujančiomis įstaigomis, taip pat užtikrina, kad rinkliavas nustatančios kompetentingos institucijos ar įstaigos ir oro vežėjai arba jiems atstovaujančios įstaigos keistųsi informacija, kurios gali prireikti siekiant nuodugniai persvarstyti mokesčių pagrįstumą pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus principus. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad rinkliavas nustatančios kompetentingos institucijos tinkamai praneštų naudotojams apie bet kokį siūlymą keisti naudotojo rinkliavas, kad prieš atlikdamos pakeitimus tos institucijos galėtų apsvarstyti naudotojų pareikštą nuomonę.

4. Pagal šio Susitarimo 22 straipsnį (Ginčų sprendimas ir arbitražas) vykdant ginčų sprendimo procedūras laikoma, kad nė viena Susitariančioji Šalis nepažeidė šio straipsnio nuostatų, nebent ji a) per pagrįstą laikotarpį nepersvarsto mokesčio ar tvarkos, dėl kurių skundžiasi kita Susitariančioji Šalis; arba b) po tokio persvarstymo nesiima visų įmanomų priemonių, kad pakeistų šio straipsnio reikalavimų neatitinkantį mokestį ar tvarką.

11 straipsnis

Kainodara

1. Susitariančiosios Šalys leidžia oro vežėjams laisvai nustatyti kainas laikantis laisvos ir sąžiningos konkurencijos principų.

2. Susitariančiosios Šalys nereikalauja nurodyti kainų.

3. Kompetentingos institucijos gali rengti diskusijas, kad aptartų tokius klausimus kaip neteisingos, nepagrįstos ar diskriminacinės kainos, bet jais neapsiribotų.

12 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis teikia kitai Susitariančiajai Šaliai statistinius duomenis, kurių reikalaujama pagal šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, ir, gavusi prašymą, kitą turimą statistinę informaciją, kurios gali būti pagrįstai reikalaujama teikiamoms oro susisiekimo paslaugoms peržiūrėti.

2. Siekdamos palengvinti keitimąsi statistine informacija, skirta pagal šį Susitarimą teikiamų oro susisiekimo paslaugų plėtrai stebėti, Susitariančiosios Šalys bendradarbiauja pagal šio Susitarimo 21 straipsnį (Jungtinis komitetas) įsteigtame jungtiniame komitete.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS REGULIAVIMO SRITYJE

13 straipsnis

Aviacijos sauga

1. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas bent III priedo A dalyje nustatytų standartų laikymasis pagal toliau išdėstytas sąlygas.

2. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos atliktų tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančiuose oro uostuose, į kuriuos vykdomi tarptautiniai skrydžiai, nutūpusių kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kuri, kaip įtariama, nesilaiko pagal Konvenciją nustatytų tarptautinių aviacijos saugos standartų, užregistruotų orlaivių patikrinimą perone ir patikrintų tų orlaivių vidų ir išorę, taip pat orlaivių ir jų įgulos dokumentų galiojimą ir tikrąją orlaivių ir jų įrangos būklę.

3. Susitariančioji Šalis bet kuriuo metu gali prašyti surengti konsultacijas dėl kitos Susitariančiosios Šalies taikomų saugos standartų.

4. Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos gali nedelsdamos imtis visų reikiamų priemonių, jeigu nustato, kad orlaivis, produktas ar veikla galbūt:

a) neatitinka pagal Konvenciją nustatytų būtinųjų standartų, III priedo A dalyje nurodytų teisės aktų arba lygiaverčių šio straipsnio 1 dalies reikalavimus atitinkančių Jordanijos teisės aktų, atsižvelgiant į tai, kurie iš jų taikomi;

b) atlikus 2 dalyje nurodytą patikrinimą atsiranda rimtas pagrindas manyti, kad orlaivis arba juo vykdomi skrydžiai neatitinka pagal Konvenciją nustatytų būtinųjų standartų, III priedo A dalyje nurodytų teisės aktų arba lygiaverčių šio straipsnio 1 dalies reikalavimus atitinkančių Jordanijos teisės aktų, atsižvelgiant į tai, kurie iš jų taikomi; arba

c) atsiranda rimtas pagrindas manyti, kad pagal Konvenciją nustatytų būtinųjų standartų, III priedo A dalyje nurodytų teisės aktų arba lygiaverčių šio straipsnio 1 dalies reikalavimus atitinkančių Jordanijos teisės aktų, atsižvelgiant į tai, kurie iš jų taikomi, laikomasi ir jie administruojami neveiksmingai.

5. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pagal 4 dalį imasi priemonių, apie tai jos nedelsdamos praneša kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingoms institucijoms ir nurodo tokių priemonių taikymo priežastį.

6. Jeigu priemonės, kurių imtasi taikant 4 dalį, ir toliau taikomos, nors tam nebėra pagrindo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali šiuo klausimu kreiptis į jungtinį komitetą.

14 straipsnis

Aviacijos saugumas

1. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas bent šio Susitarimo III priedo B dalyje nustatytų standartų laikymasis pagal toliau išdėstytas sąlygas.

2. Kadangi civilinių orlaivių, jų keleivių ir įgulos saugos užtikrinimas yra esminė tarptautinio oro susisiekimo paslaugų teikimo sąlyga, Susitariančiosios Šalys dar kartą patvirtina tarpusavio įsipareigojimus apsaugoti civilinę aviaciją nuo neteisėtų veiksmų, ypač įsipareigojimus pagal Čikagos konvenciją, 1963 m. rugsėjo 14 d. Tokijuje pasirašytą Konvenciją dėl nusikaltimų ir tam tikrų kitų veiksmų, padarytų orlaiviuose, 1970 m. gruodžio 16 d. Hagoje pasirašytą Konvenciją dėl kovos su neteisėtu orlaivio pagrobimu, 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje pasirašytą Konvenciją dėl kovos su smurtu prieš civilinės aviacijos saugumą, 1988 m. vasario 24 d. Monrealyje pasirašytą Protokolą dėl kovos su smurtu tarptautinę civilinę aviaciją aptarnaujančiuose oro uostuose ir 1991 m. kovo 1 d. Monrealyje pasirašytą Konvenciją dėl plastikinių sprogstamųjų medžiagų žymėjimo aptikimo tikslais, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra pasirašiusios šias konvencijas, taip pat įsipareigojimus pagal visas kitas abiejų Susitariančiųjų Šalių pasirašytas konvencijas ir protokolus, susijusius su civilinės aviacijos saugumu.

3. Susitariančiosios Šalys, gavusios prašymą, viena kitai teikia būtiną pagalbą siekdamos užkirsti kelią civilinio orlaivio užgrobimui ir kitiems neteisėtiems veiksmams, keliantiems pavojų orlaivio, jo keleivių ir įgulos, oro uostų ir oro navigacijos priemonių saugai, taip pat pašalinti bet kokią kitą grėsmę civilinės aviacijos saugumui.

4. Susitariančiosios Šalys palaiko tarpusavio ryšius ir laikosi aviacijos saugumo standartų ir, jeigu ją taiko, Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (toliau – ICAO) nustatytos ir Čikagos konvencijos prieduose nurodytos rekomenduojamos tvarkos tokiu mastu, kokiu Susitariančiosioms Šalims tokios saugumo nuostatos taikomos. Abi Susitariančiosios Šalys reikalauja, kad į jų registrus įtrauktų orlaivių naudotojai, veiklos vykdytojai, kurių pagrindinė verslo vieta arba nuolatinė buveinė yra jų teritorijoje, ir jų teritorijoje esančių oro uostų naudotojai laikytųsi tokių aviacijos saugumo nuostatų.

5. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teritorijoje būtų imamasi veiksmingų priemonių orlaiviams apsaugoti, keleiviams ir jų rankiniam bagažui patikrinti, taip pat reikiamam įgulos, krovinių (įskaitant bagažo skyriuje vežamą bagažą) ir orlaivio atsargų patikrinimui atlikti prieš įlaipinant keleivius ar pakraunant bagažą ir įlaipinimo ar pakrovimo metu, taip pat kad tos priemonės būtų pritaikomos padidėjus pavojui. Kiekviena Susitariančioji Šalis sutinka, kad jos oro vežėjų kita Susitariančioji Šalis gali reikalauti laikytis 4 dalyje nurodytų aviacijos saugumo nuostatų tam, kad šie oro vežėjai galėtų įskristi į tos kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, iš jos išskristi ar joje būti.

6. Susitariančioji Šalis taip pat palankiai reaguoja į kitos Susitariančiosios Šalies prašymą imtis pagrįstų specialių saugumo priemonių kilus konkrečiai grėsmei. Išskyrus ekstremalias situacijas, Susitariančioji Šalis iš anksto praneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie visas specialias saugumo priemones, kurių ji ketina imtis ir kurios gali turėti didelį finansinį ar su skrydžiais susijusį poveikį pagal šį Susitarimą teikiamoms oro susisiekimo paslaugoms. Kaip numatyta šio Susitarimo 21 straipsnyje (Jungtinis komitetas), Susitariančiosios Šalys gali prašyti surengti jungtinio komiteto posėdį, kuriame būtų apsvarstytos tokios saugumo priemonės.

7. Kai užgrobiamas civilinis orlaivis ar grasinama jį užgrobti arba vykdomi kiti neteisėti veiksmai, dėl kurių kyla pavojus tokio orlaivio, jo keleivių ir įgulos, oro uostų ar oro navigacijos priemonių saugai, Susitariančiosios Šalys padeda viena kitai ir sudaro geresnes sąlygas palaikyti ryšius ir taikyti kitas reikiamas priemones, kuriomis siekiama greitai ir saugiai nutraukti tokį incidentą ar grasinimą.

8. Susitariančiosios Šalys imasi visų įmanomų priemonių, kad jų teritorijoje ant žemės esantis užgrobtas arba kitokį neteisėtą veiksmą patiriantis orlaivis nepakiltų, nebent tai būtų būtina siekiant svarbiausio tikslo – išsaugoti žmonių gyvybę. Jei įmanoma, tokių priemonių imamasi pasikonsultavus tarpusavyje.

9. Jeigu Susitariančioji Šalis turi pagrįstų priežasčių manyti, kad kita Susitariančioji Šalis nesilaiko šiame straipsnyje nustatytų aviacijos saugumo nuostatų, ta Susitariančioji Šalis gali prašyti nedelsiant surengti konsultacijas su kita Susitariančiąja Šalimi.

10. Nedarant poveikio šio Susitarimo 4 straipsniui (Atsisakymas išduoti leidimą, leidimo atšaukimas, galiojimo sustabdymas arba apribojimas), jeigu per penkiolika (15) dienų nuo tokio prašymo pateikimo dienos priimtino susitarimo nepasiekiama, atsiranda pagrindas vienam ar keliems tokios kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams neišduoti leidimo vykdyti veiklą, jį atšaukti, apriboti ar nustatyti tam tikras sąlygas.

11. Jei tai būtina kilus tiesioginei ir ypatingai grėsmei, Susitariančioji Šalis gali imtis laikinų priemonių nelaukdama penkiolikos (15) dienų laikotarpio pabaigos.

12. Visų priemonių, kurių imtasi pagal šio straipsnio 10 dalį, taikymas nutraukiamas, kai kita Susitariančioji Šalis ima laikytis šio straipsnio nuostatų.

15 straipsnis

Oro eismo valdymas

1. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas šio Susitarimo III priedo C dalyje nustatytų standartų laikymasis pagal toliau išdėstytas sąlygas.

2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja kuo glaudžiau bendradarbiauti oro eismo valdymo srityje siekdamos, kad Bendro Europos dangaus nuostatos būtų pradėtos taikyti ir Jordanijoje ir taip būtų sugriežtinti dabartiniai saugos standartai, Europoje padidėtų bendrųjų oro eismo standartų veiksmingumas, būtų optimizuotas pajėgumas ir pasiekta, kad būtų kuo mažiau vėluojama. Tuo tikslu užtikrinamas tinkamas Jordanijos dalyvavimas Bendro dangaus komiteto veikloje. Už bendradarbiavimo oro eismo valdymo srityje stebėjimą ir gerinimą atsakingas jungtinis komitetas.

3. Siekdama palengvinti Bendro Europos dangaus teisės aktų taikymą savo teritorijoje:

a) Jordanija imasi reikiamų priemonių, kad jos oro eismo valdymo institucijų struktūra būtų pritaikyta pagal Bendro Europos dangaus koncepciją, ir visų pirma įsteigia atitinkamas nacionalines priežiūros įstaigas, kurios būtų bent funkciškai nepriklausomos nuo oro navigacijos paslaugų teikėjų; ir

b) Europos Sąjunga kviečia Jordaniją dalyvauti įgyvendinant atitinkamas iniciatyvas su Bendro Europos dangaus koncepcija susijusiose oro navigacijos paslaugų, oro erdvės ir sąveikos srityse ir visų pirma siekia, kad Jordanija kuo anksčiau prisidėtų kuriant funkcinius oro erdvės blokus arba kad būtų užtikrintas tinkamas veiklos pagal SESAR koordinavimas.

16 straipsnis

Aplinka

1. Susitariančiosios Šalys pripažįsta aplinkos apsaugos svarbą kuriant ir įgyvendinant tarptautinės aviacijos politiką.

2. Susitariančiosios Šalys pripažįsta bendradarbiavimo svarbą ir daugiašalėse diskusijose svarsto aviacijos poveikį aplinkai ir ekonomikai, taip pat užtikrina, kad visos poveikio švelninimo priemonės visiškai atitiktų šio Susitarimo tikslus.

3. Jokia šio Susitarimo nuostata nėra aiškinama taip, kad būtų apriboti Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų įgaliojimai tos Susitariančiosios Šalies suvereniai jurisdikcijai priklausančiose srityse imtis visų tinkamų priemonių siekiant išvengti oro transporto poveikio aplinkai arba spręsti su šiuo poveikiu susijusius klausimus, jeigu tokios priemonės visiškai atitinka pagal tarptautinę teisę nustatytas tų institucijų teises ir pareigas ir yra taikomos nepaisant nacionalinės priklausomybės.

4. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas šio Susitarimo III priedo D dalyje nustatytų standartų laikymasis.

17 straipsnis

Vartotojų apsauga

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas šio Susitarimo III priedo E dalyje nustatytų su oro susisiekimo paslaugomis susijusių standartų laikymasis.

18 straipsnis

Kompiuterinės rezervavimo sistemos

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas šio Susitarimo III priedo F dalyje nustatytų standartų laikymasis.

19 straipsnis

Socialiniai aspektai

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad jų teisės aktais būtų užtikrintas šio Susitarimo III priedo G dalyje nustatytų su oro susisiekimo paslaugomis susijusių standartų laikymasis.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

INSTITUCINĖS NUOSTATOS

20 straipsnis

Aiškinimas ir vykdymas

1. Susitariančiosios Šalys imasi visų tinkamų bendrų ar specialių priemonių, kad būtų vykdomi pagal šį Susitarimą nustatyti įpareigojimai, ir nesiima jokių priemonių, kurios trukdytų siekti šio Susitarimo tikslų.

2. Susitariančiosios Šalys savo teritorijoje atsako už tinkamą šio Susitarimo ir visų pirma už teisės aktų, kuriais užtikrinamas šio Susitarimo III priede nustatytų standartų laikymasis, įgyvendinimą.

3. Susitariančioji Šalis kitai Susitariančiajai Šaliai teikia visą reikiamą informaciją ir pagalbą, jei ta kita Susitariančioji Šalis pagal savo kompetenciją tiria galimą pažeidimą, kaip numatyta pagal šį Susitarimą.

4. Kai Susitariančiosios Šalys pagal šiuo Susitarimu joms suteiktus įgaliojimus sprendžia klausimus, kurie yra svarbūs kitai Susitariančiajai Šaliai ir susiję su jos institucijomis arba įmonėmis, kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingoms institucijoms suteikiama visa informacija ir galimybė pateikti pastabas prieš priimant galutinį sprendimą.

21 straipsnis

Jungtinis komitetas

1. Įsteigiamas iš Susitariančiųjų Šalių atstovų sudarytas komitetas (toliau – jungtinis komitetas), atsakingas už šio Susitarimo administravimą ir užtikrinantis tinkamą jo įgyvendinimą. Šiuo tikslu jungtinis komitetas teikia rekomendacijas ir priima sprendimus šiame Susitarime numatytais atvejais.

2. Jungtinio komiteto sprendimai priimami bendru sutarimu ir Susitariančiosioms Šalims yra privalomi. Susitariančiosios Šalys juos įgyvendina laikydamosi savo taisyklių.

3. Jungtinis komitetas priima sprendimą, kuriuo nustato savo darbo tvarkos taisykles.

4. Jungtinis komitetas susirenka kai tai būtina. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali prašyti surengti jungtinio komiteto posėdį.

5. Susitariančioji Šalis taip pat gali prašyti surengti jungtinio komiteto posėdį siekdama išspręsti bet kurį klausimą, susijusį su šio Susitarimo aiškinimu ar taikymu. Toks posėdis surengiamas kuo greičiau ir ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, nebent Susitariančiosios Šalys susitartų kitaip.

6. Siekdamos tinkamai įgyvendinti šį Susitarimą, Susitariančiosios Šalys keičiasi informacija ir bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu konsultuojasi jungtiniame komitete.

7. Jeigu, vienos Susitariančiosios Šalies manymu, kita Susitariančioji Šalis netinkamai įgyvendina jungtinio komiteto sprendimą, pirmoji Susitariančioji Šalis gali prašyti, kad klausimas būtų svarstomas jungtinio komiteto posėdyje. Jeigu jungtinis komitetas per du mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos klausimo neišsprendžia, prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis gali imtis atitinkamų apsaugos priemonių pagal šio Susitarimo 23 straipsnį (Apsaugos priemonės).

8. Jungtinio komiteto sprendime nurodoma diena, iki kurios tas sprendimas Susitariančiosiose Šalyse turi būti įgyvendintas, ir kita informacija, kuri galėtų būti svarbi ekonominės veiklos vykdytojams.

9. Nedarant poveikio 2 daliai, jeigu jungtinis komitetas per šešis mėnesius nuo klausimo pateikimo dienos nepriima sprendimo, Susitariančiosios Šalys gali imtis atitinkamų laikinų apsaugos priemonių pagal šio Susitarimo 23 straipsnį (Apsaugos priemonės).

10. Jungtinis komitetas nagrinėja klausimus, susijusius su dvišalėmis kontrolinio akcijų paketo turėtojų investicijomis arba su Susitariančiųjų Šalių oro vežėjų faktinės kontrolės pokyčiais.

11. Be to, jungtinis komitetas plėtoja bendradarbiavimą taip:

a) skatina ekspertų lygmens mainus, susijusius su naujomis teisėkūros arba reguliavimo iniciatyvomis ir naujovėmis, įskaitant saugumo, saugos, aplinkos, aviacijos infrastruktūros (įskaitant susijusią su laiko tarpsniais), konkurencijos užtikrinimo ir vartotojų apsaugos srityse;

b) reguliariai nagrinėja šio Susitarimo įgyvendinimo socialinį poveikį, ypač užimtumo srityje, ir teikia atitinkamus atsakymus į pagrįstą susirūpinimą keliančius klausimus;

c) svarsto, kokiose kitose srityse galima toliau plėtoti šį Susitarimą, taip pat teikia rekomendacijas dėl šio Susitarimo pakeitimų; ir

d) bendru sutarimu pritaria pasiūlymams, principams arba procedūriniams dokumentams, tiesiogiai susijusiems su šio Susitarimo taikymu.

12. Susitariančiųjų Šalių bendras tikslas – siekti kuo didesnės naudos vartotojams, oro susisiekimo bendrovėms, darbuotojams ir bendruomenėms, išplečiant šio Susitarimo taikymo sritį, kad jis būtų taikomas ir trečiosiose šalyse. Šiuo tikslu jungtinis komitetas rengia pasiūlymą dėl sąlygų ir tvarkos, įskaitant būtinus šio Susitarimo pakeitimus, kurių turėtų laikytis prie šio Susitarimo siekiančios prisijungti trečiosios šalys.

22 straipsnis

Ginčų sprendimas ir arbitražas

1. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali kreiptis į asociacijos tarybą, įsteigtą pagal Asociacijos susitarimą, prašydama išnagrinėti su šio Susitarimo taikymu arba aiškinimu susijusį ginčą, kuris nebuvo išspręstas pagal šio Susitarimo 21 straipsnį (Jungtinis komitetas).

2. Pagal Asociacijos susitarimą įsteigta asociacijos taryba ginčą gali išspręsti priimdama sprendimą.

3. 2 dalyje nurodytam sprendimui įgyvendinti Susitariančiosios Šalys imasi būtinų priemonių.

4. Jeigu Susitariančiosios Šalys jungtiniame komitete arba pagal 2 dalį ginčo išspręsti negali, bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu ginčas perduodamas svarstyti trijų arbitrų kolegijai toliau nurodyta tvarka:

a) per šešiasdešimt (60) dienų nuo kitos Susitariančiosios Šalies diplomatiniais kanalais išsiųsto pranešimo apie prašymą, kad ginčą spręstų arbitrų kolegija, gavimo dienos kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria arbitrą; dar per šešiasdešimt (60) dienų šie du arbitrai turėtų paskirti trečiąjį arbitrą. Jei per sutartą laiką viena iš Susitariančiųjų Šalių arbitro nepaskiria arba jei per tą laiką nepaskiriamas trečiasis arbitras, kiekviena Susitariančioji Šalis gali prašyti ICAO tarybos pirmininko paskirti atitinkamai arbitrą ar arbitrus;

b) pagal a punktą paskirtas trečiasis arbitras, kuris turėtų būti trečiosios valstybės pilietis, eina arbitrų kolegijos pirmininko pareigas;

c) arbitrų kolegija susitaria dėl darbo tvarkos taisyklių; ir

d) atsižvelgiant į arbitrų kolegijos galutinį sprendimą, pradines arbitražo išlaidas Susitariančiosios Šalys pasidalija per pusę.

5. Susitariančiosios Šalies prašymu arbitrų kolegija, kol nėra priėmusi galutinio sprendimo, gali nurodyti kitai Susitariančiajai Šaliai įgyvendinti laikinas taisomąsias priemones.

6. Visi laikini ar galutiniai arbitrų kolegijos sprendimai Susitariančiosioms Šalims yra privalomi.

7. Jei viena iš Susitariančiųjų Šalių per trisdešimt (30) dienų nuo pranešimo apie minėtą sprendimą paskelbimo nevykdo pagal šio straipsnio nuostatas priimto arbitrų kolegijos sprendimo, kita Susitariančioji Šalis gali apriboti, laikinai sustabdyti ar atšaukti sprendimo nesilaikančiai Susitariančiajai Šaliai pagal šį Susitarimą suteiktas teises ar privilegijas tol, kol sprendimo nesilaikoma.

23 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Susitariančiosios Šalys imasi visų reikiamų bendrų ar specialių priemonių, kad įvykdytų savo įsipareigojimus pagal šį Susitarimą. Jos pasirūpina, kad būtų pasiekti šiame Susitarime nustatyti tikslai.

2. Jeigu bet kuri Susitariančioji Šalis mano, kad kita Susitariančioji Šalis nevykdo savo įsipareigojimo pagal šį Susitarimą, ji gali imtis reikiamų priemonių. Apsaugos priemonės taikomos tik tokiu mastu ir tiek laiko, kiek būtina padėčiai ištaisyti arba užtikrinti, kad nesutriktų šio Susitarimo taikymas. Pirmenybė teikiama priemonėms, dėl kurių šio Susitarimo taikymas sutrikdomas mažiausiai.

3. Apsaugos priemonių ketinanti imtis Susitariančioji Šalis apie tai jungtiniame komitete praneša kitoms Susitariančiosioms Šalims ir pateikia visą susijusią informaciją.

4. Siekdamos surasti abiem pusėms priimtiną sprendimą, Susitariančiosios Šalys nedelsdamos pradeda konsultacijas jungtiniame komitete.

5. Nedarant poveikio šio Susitarimo 3 straipsnio (Leidimas) d punktui, 4 straipsnio (Atsisakymas išduoti leidimą, leidimo atšaukimas, galiojimo sustabdymas arba apribojimas) d punktui, taip pat 13 straipsniui (Aviacijos sauga) ir 14 straipsniui (Aviacijos saugumas), susijusi Susitariančioji Šalis apsaugos priemonių imasi tik praėjus vienam mėnesiui nuo 3 dalyje nurodyto pranešimo dienos, nebent 4 dalyje nurodyta konsultacijų procedūra būtų baigta iki nustatyto laikotarpio pabaigos.

6. Susijusi Susitariančioji Šalis nedelsdama praneša jungtiniam komitetui apie priemones, kurių ėmėsi, ir pateikia visą susijusią informaciją.

7. Visų priemonių, kurių imtasi pagal šio straipsnio nuostatas, taikymas sustabdomas, kai pažeidimą padariusi Susitariančioji Šalis ima laikytis šio Susitarimo nuostatų.

24 straipsnis

Susitarimo geografinė aprėptis

Siekdamos užtikrinti šio Susitarimo atitiktį Barselonos procesui, Susitariančiosios Šalys įsipareigoja nuolat palaikyti ryšius ir siekia galutinio tikslo – bendros Europos ir Vidužemio jūros regiono valstybių aviacijos erdvės. Todėl galimybė abipusiu sutarimu priimti pakeitimus, kuriais būtų atsižvelgta į panašius Europos ir Vidužemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimus, pagal 21 straipsnio (Jungtinis komitetas) 11 dalį nagrinėjama jungtiniame komitete.

25 straipsnis

Ryšys su kitais susitarimais

1. Šio Susitarimo nuostatomis pakeičiamos atitinkamos galiojančių dvišalių Jordanijos ir valstybių narių susitarimų nuostatos. Tačiau galiojančiomis skrydžių teisėmis, kurios suteiktos pagal šiuos dvišalius susitarimus ir kurioms šis Susitarimas netaikomas, galima ir toliau naudotis su sąlyga, kad Europos Sąjungos oro vežėjai nediskriminuojami dėl jų nacionalinės priklausomybės.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies ir remiantis 27 straipsniu (Nutraukimas), jeigu šis Susitarimas nutraukiamas arba baigiasi jo laikinas taikymas, Susitariančiosios Šalys gali iš anksto susitarti dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo tarp atitinkamų Susitariančiųjų Šalių teritorijų tvarkos.

3. Jeigu Susitariančiosios Šalys pasirašo bet kurį daugiašalį susitarimą arba patvirtina ICAO ar kitos tarptautinės organizacijos priimtą sprendimą dėl klausimų, kuriems taikomas šis Susitarimas, jos jungtiniame komitete tariasi, ar šį Susitarimą reikėtų persvarstyti, kad į tokius pokyčius būtų atsižvelgta.

4. Šiuo Susitarimu nedaromas poveikis jokiam dviejų Susitariančiųjų Šalių sprendimui ateityje įgyvendinti galimas ICAO rekomendacijas. Susitariančiosios Šalys, norėdamos bet kuriuo klausimu, kuriam taikomas šis Susitarimas, nepritarti ICAO svarstomoms alternatyvioms politikos galimybėms, šiuo Susitarimu ar bet kuria jo dalimi nesiremia.

26 straipsnis

Pakeitimai

1. Jeigu Susitariančioji Šalis nori iš dalies pakeisti šio Susitarimo nuostatas, ji apie tai praneša jungtiniam komitetui. Šio Susitarimo pakeitimai įsigalioja Susitariančiosioms Šalims užbaigus atitinkamas vidaus procedūras.

2. Remdamasis Susitariančiosios Šalies pateiktu pasiūlymu ir vadovaudamasis šiuo straipsniu, jungtinis komitetas gali nuspręsti pakeisti šio Susitarimo priedus.

3. Šis Susitarimas nedaro poveikio Susitariančiųjų Šalių teisei laikantis nediskriminavimo principo vienašališkai priimti naujus arba iš dalies keisti galiojančius oro susisiekimo ar šio Susitarimo III priede minimos susijusios srities teisės aktus.

4. Kai viena iš Susitariančiųjų Šalių parengia naujus oro susisiekimo ar susijusios srities, kuriai taikomas III priedas, teisės aktus, galinčius daryti poveikį tinkamam šio Susitarimo taikymui, ji apie tai kuo išsamiau informuoja ir konsultuoja kitą Susitariančiąją Šalį. Vienos iš Susitariančiųjų Šalių prašymu jungtiniame komitete tuo klausimu gali būti pasikeičiama pirminėmis nuomonėmis.

5. Kai Susitariančioji Šalis priima naujus oro susisiekimo ar III priede minimos susijusios srities teisės aktus arba tokių teisės aktų pakeitimus, galinčius daryti poveikį tinkamam šio Susitarimo taikymui, ji apie tai praneša kitai Susitariančiajai Šaliai ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo tokių teisės aktų ar jų pakeitimų priėmimo. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu jungtiniame komitete per šešiasdešimt dienų nuo tokio pranešimo pasikeičiama nuomonėmis dėl tokių naujų teisės aktų ar teisės aktų pakeitimų poveikio tinkamam šio Susitarimo taikymui.

6. Po 5 dalyje nurodytų pasikeitimų nuomonėmis jungtinis komitetas:

a) priima sprendimą persvarstyti šio Susitarimo III priedą, kad, jei reikia, laikantis abipusiškumo principo, į jį būtų įtrauktas aptariamas naujas teisės aktas ar teisės akto pakeitimas;

b) priima sprendimą, kuriuo nustatoma, kad naujasis teisės aktas ar teisės akto pakeitimas yra suderinamas su šiuo Susitarimu; arba

c) siekdamas užtikrinti, kad šis Susitarimas ir toliau būtų tinkamai įgyvendinamas, rekomenduoja per pagrįstą laikotarpį priimti kitas priemones.

27 straipsnis

Nutraukimas

1. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui.

2. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali bet kada diplomatiniais kanalais raštu pranešti kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo sprendimą nutraukti šį Susitarimą. Toks pranešimas tuo pat metu išsiunčiamas ICAO. Šis Susitarimas nustoja galioti vidurnaktį Grinvičo laiku Tarptautinės oro transporto asociacijos skrydžių sezono pabaigoje, praėjus metams nuo dienos, kurią pateiktas raštiškas pranešimas apie nutraukimą, nebent:

a) Susitariančiųjų Šalių susitarimu toks pranešimas būtų atsiimtas iki šio laikotarpio pabaigos; arba

b) kita nei pranešimą apie nutraukimą pateikusi Susitariančioji Šalis prašo nustatyti ilgesnį (tačiau ne ilgesnį kaip 18 mėnesių) laikotarpį, kad galėtų tinkamai susitarti dėl vėlesnės oro susisiekimo paslaugų teikimo tarp atitinkamų Susitariančiųjų Šalių teritorijų tvarkos.

28 straipsnis

Registravimas Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje ir Jungtinių Tautų sekretoriate

Šis Susitarimas ir visi jo pakeitimai registruojami ICAO ir Jungtinių Tautų sekretoriate.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus mėnesiui nuo tos dienos, kurią Susitariančios Šalys viena kitai paskutinį kartą diplomatine nota patvirtino, jog užbaigtos visos procedūros, reikalingos, kad šis Susitarimas įsigaliotų. Tuo tikslu Jordanijos Hašimitų Karalystė Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui įteikia diplomatinę notą, skirtą Europos Sąjungai ir jos valstybėms narėms, o Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretoriatas Jordanijos Hašimitų Karalystei įteikia Europos Sąjungos ir jos valstybių narių diplomatinę notą. Europos Sąjungos ir jos valstybių narių diplomatinėje notoje pateikiamas kiekvienos valstybės narės pranešimas, kuriame patvirtinama, jog procedūros, reikalingos, kad šis Susitarimas įsigaliotų, užbaigtos.

2. Nepaisydamos šio straipsnio 1 dalies, Susitariančiosios Šalys susitaria šį Susitarimą laikinai taikyti nuo pirmos dienos mėnesio, einančio po dienos, kuri yra ankstesnė iš šių dviejų dienų: i) dienos, kurią Susitariančiosios Šalys viena kitai paskutinį kartą nota pranešė apie procedūrų, reikalingų, kad šį Susitarimą būtų galima laikinai taikyti, užbaigimą, arba ii) laikydamosi savo vidaus procedūrų ir (arba) vidaus teisės aktų, dienos, kurią sueina 12 mėnesių nuo šio Susitarimo pasirašymo dienos.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Priimta du tūkstančiai dešimtų metų gruodžio penkioliktą dieną Briuselyje dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir arabų kalbomis; visi tekstai yra vienodai autentiški.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
Cette signature engage également la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.
Diese Unterschrift bindet zugleich die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

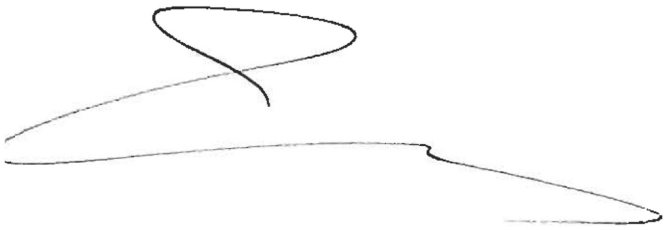

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

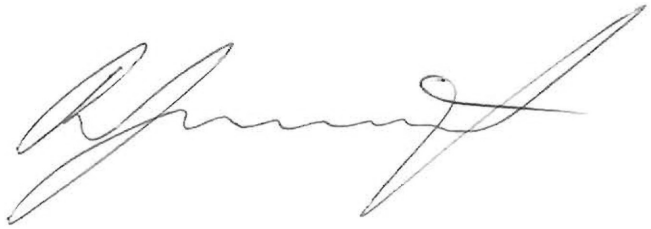

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Ghal Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

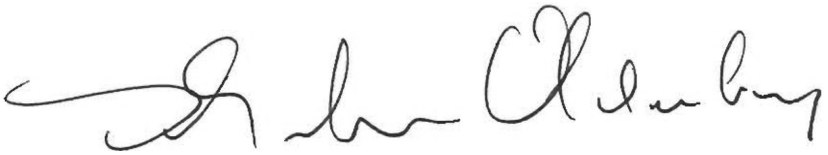

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

عن المملكة الأردنية الهاشمية

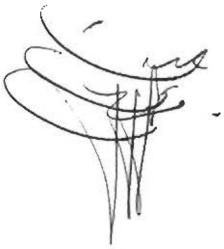

I PRIEDAS

REGULIARIOJO ORO SUSISIEKIMO PASLAUGOS IR NUSTATYTI MARŠRUTAI

1. Šiam priedui taikomos šio Susitarimo II priede išdėstytos pereinamojo laikotarpio nuostatos.

2. Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjams suteikia teisę teikti oro susisiekimo paslaugas toliau nurodytais maršrutais:

   a) jei tai Europos Sąjungos oro vežėjai: punktai Europos Sąjungoje – vienas ar daugiau tarpinių punktų EUROMED valstybėse, Susitarimą dėl Europos bendrosios aviacijos erdvės pasirašiusiose valstybėse arba IV priede išvardytose šalyse – vienas ar daugiau punktų Jordanijoje;

   b) jei tai Jordanijos oro vežėjai: punktai Jordanijoje – vienas ar daugiau tarpinių punktų EUROMED valstybėse, Susitarimą dėl Europos bendrosios aviacijos erdvės pasirašiusiose valstybėse arba IV priede išvardytose šalyse – vienas ar daugiau punktų Europos Sąjungoje.

3. Pagal šio priedo 2 dalį teikiamas paslaugas Jordanijos oro vežėjai pradeda arba baigia teikti Jordanijos teritorijoje, o Bendrijos oro vežėjai – Europos Sąjungos teritorijoje.

4. Susitariančiųjų Šalių oro vežėjai gali savo nuožiūra kai kuriuos arba visus skrydžius vykdyti taip:

   a) vykdyti skrydžius bet kuria viena arba abiem kryptimis;

   b) skrydžius, kurių numeriai skirtingi, jungti į vienu orlaiviu vykdomą skrydį;

   c) vykdyti skrydžius į tarpinius punktus, kaip nurodyta šio priedo 2 dalyje, taip pat į Susitariančiųjų Šalių teritorijose esančius punktus bet kuria tvarka ir pasirinkus bet kokį jų derinį;

   d) nesileisti tam tikrame punkte ar punktuose;

   e) bet kuriame punkte perlaipinti keleivius ir perkrauti krovinius iš bet kurio jiems priklausančio orlaivio į bet kurį kitą jiems priklausantį orlaivį;

   f) atlikti tarpinį sustojimą bet kuriame Susitariančiųjų Šalių teritorijoje arba už jos ribų esančiame punkte;

   g) per kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją tranzitu vežti keleivius ir krovinius; ir

   h) tuo pačiu orlaiviu vežti keleivius ir krovinius, neatsižvelgiant į tai, iš kur jie vežami.

5. Susitariančiosios Šalys kiekvienam oro vežėjui leidžia nustatyti jo vykdomų tarptautinių skrydžių dažnumą ir pajėgumą remiantis komerciniais rinkos sumetimais. Pripažindamos šią teisę, Susitariančiosios Šalys negali vienašališkai apriboti keleivių skaičiaus ar krovinių kiekio, skrydžių dažnumo ar reguliarumo, taip pat nustatyti, kokio tipo ar tipų orlaivius gali naudoti kitos Susitariančiosios Šalies oro vežėjai, nebent tai būtų daroma su muitine susijusiais tikslais, dėl techninių, eksploatacinių, aplinkos arba sveikatos apsaugos priežasčių.

6. Susitariančiųjų Šalių oro vežėjai gali vykdyti skrydžius – daugiausia, bet ne tik pagal bendro kodo susitarimus – į bet kurį trečiojoje šalyje esantį punktą, kuris nėra įtrauktas į nustatytus maršrutus, jeigu jie nesinaudoja penktosios laisvės teisėmis.

II PRIEDAS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

1. Europos Sąjunga atsakinga už vertinimą, kaip įgyvendinamos ir taikomos visos šio Susitarimo nuostatos, visų pirma III priede nurodyti standartai, išskyrus to priedo B dalyje nurodytus standartus, o tai, kad tos nuostatos įgyvendinamos ir taikomos, tvirtinama jungtinio komiteto sprendimu. Toks vertinimas atliekamas dieną, kuri yra ankstesnė iš šių dviejų dienų: i) dieną, kurią Jordanija jungtiniam komitetui praneša, kad baigtos šio Susitarimo III priedu grindžiamos suderinimo procedūros, arba ii) praėjus metams nuo šio Susitarimo įsigaliojimo.

2. Nepaisant I priedo nuostatų, kol nebus priimtas II priedo 1 dalyje nurodytas sprendimas, visų Susitariančiųjų Šalių oro vežėjams, teikiantiems šiame Susitarime nustatytas reguliariojo oro susisiekimo paslaugas ir vykdantiems skrydžius nustatytais maršrutais, nesuteikiama teisė naudotis penktąja laisve, o Jordanijos oro vežėjai šia teise negali naudotis ir vykdydami skrydžius tarp Europos Sąjungos teritorijoje esančių punktų. Tačiau galima ir toliau naudotis visomis skrydžių teisėmis, suteiktomis vienu iš dvišalių Jordanijos ir Europos Sąjungos valstybės narės susitarimų, jeigu Europos Sąjungos oro vežėjai nediskriminuojami dėl nacionalinės priklausomybės.

3. Nepaisant šio priedo 1 dalies, Europos Sąjunga atsakinga už vertinimą, kaip įgyvendinami ir taikomi III priedo B dalyje nurodyti saugumo standartai, o tai, kad jie įgyvendinami ir taikomi, tvirtinama jungtinio komiteto sprendimu. III priedo B dalyje nurodytų su saugumu susijusių teisės aktų konfidencialiosios dalys Jordanijai bus pateikiamos tik priėmus tokį sprendimą.

4. Ne vėliau kaip nuo 2016 m. sausio 1 d. visi abiejų Susitariančiųjų Šalių oro vežėjai *Queen Alia* tarptautiniame oro uoste naudojasi 8 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktyje (Saviteika) numatyta teise. Iki tos dienos tame oro uoste visos antžeminės paslaugos visiems oro vežėjams teikiamos vienodomis sąlygomis, jų nediskriminuojant, o tokių paslaugų kaina neviršija visos jų teikimo savikainos, įskaitant pagrįstą turto grąžą po nusidėvėjimo.

III PRIEDAS

CIVILINĖS AVIACIJOS TAISYKLIŲ SĄRAŠAS

A. AVIACIJOS SAUGA

Nr. 3922/91

1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3922/91 dėl techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos suderinimo civilinės aviacijos srityje

su pakeitimais, padarytais:

— 1996 m. lapkričio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2176/96, su mokslo ir technikos pažanga suderinančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91,

— 1999 m. gegužės 25 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1069/1999, su mokslo ir technikos pažanga suderinančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91,

— 2000 m. gruodžio 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2871/2000, su mokslo ir technikos pažanga suderinančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91,

— 2002 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1592/2002 dėl bendrųjų taisyklių civilinės aviacijos srityje ir įsteigiančiu Europos aviacijos saugos agentūrą.

Taikomos nuostatos: 1–10, 12 ir 13 straipsniai, išskyrus 4 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 2 dalies 2 sakinį, I, II ir III priedai. Taikant 12 straipsnį terminas „valstybės narės“ suprantamas kaip „Europos Sąjungos valstybės narės“.

— 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1899/2006, keičiančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91 dėl techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos suderinimo civilinės aviacijos srityje,

— 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1900/2006, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91 dėl techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos suderinimo civilinės aviacijos srityje,

— 2007 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 8/2008, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3922/91 dėl bendrųjų techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos, taikomų komerciniam vežimui orlaiviais,

— 2008 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 859/2008, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3922/91 nuostatas dėl bendrųjų techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos, taikomų komerciniam vežimui orlaiviais.

Taikomos nuostatos: 1–10, 12 ir 13 straipsniai, išskyrus 4 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 2 dalį (antrą sakinį), I–III priedai. Taikant 12 straipsnį terminas „valstybės narės“ suprantamas kaip „Europos Sąjungos valstybės narės“.

Nr. 216/2008

2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2008 dėl bendrųjų taisyklių civilinės aviacijos srityje ir įsteigiantis Europos aviacijos saugos agentūrą, panaikinantis Tarybos direktyvą 91/670/EEB, Reglamentą (EB) Nr. 1592/2002 ir Direktyvą 2004/36/EB.

Taikomos nuostatos: 1–68 straipsniai, išskyrus 65 straipsnį, 69 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 69 straipsnio 4 dalis, I–VI priedai.

Nr. 94/56

1994 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 94/56/EB, nustatanti civilinės aviacijos avarijų ir incidentų tyrimo pagrindinius principus.

Taikomos nuostatos: 1–12 straipsniai.

Nr. 2003/42

2003 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/42/EB dėl civilinės aviacijos įvykių pranešimų.

Taikomos nuostatos: 1–11 straipsniai, I ir II priedai.

Nr. 1702/2003

2003 m. rugsėjo 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1702/2003, nustatantis orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą įgyvendinančias taisykles, su pakeitimais, padarytais:

— 2005 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 381/2005, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1702/2003, nustatantį orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą įgyvendinančias taisykles,

— 2006 m. gegužės 8 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 706/2006, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1702/2003 dėl laikotarpio, kuriuo valstybės narės gali išduoti ribotos galiojimo trukmės patvirtinimus,

— 2007 m. kovo 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 335/2007, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1702/2003 dėl orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą įgyvendinančių taisyklių,

— 2007 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 375/2007, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1702/2003, nustatantį orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą įgyvendinančias taisykles,

— 2008 m. kovo 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 287/2008 dėl Reglamento (EB) Nr. 1702/2003 2c straipsnio 3 dalyje nurodyto galiojimo laikotarpio pratęsimo,

— 2008 m. spalio 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1057/2008, iš dalies keičiančiu Reglamento (EB) Nr. 1702/2003 I priedo II priedėlį dėl tinkamumo skraidyti patikros pažymėjimo (EASA 15a forma).

Taikomos nuostatos: 1–4 straipsniai, priedas. Šiame reglamente nurodytus pereinamuosius laikotarpius nustato jungtinis komitetas.

Nr. 2042/2003

2003 m. lapkričio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2042/2003 dėl orlaivių nepertraukiamojo tinkamumo skraidyti ir aviacijos produktų, dalių bei prietaisų tinkamumo naudoti ir šias užduotis atliekančių organizacijų bei darbuotojų patvirtinimo.

Taikomos nuostatos: 1–6 straipsniai, I–IV priedai.

Su pakeitimais, padarytais:

— 2006 m. gegužės 8 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 707/2006, iš dalies keičiančiu reglamentą (EB) Nr. 2042/2003 dėl nustatytos trukmės patvirtinimų ir I bei III priedų,

— 2007 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 376/2007, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2042/2003 dėl orlaivių nepertraukiamojo tinkamumo skraidyti ir aviacijos produktų, dalių bei prietaisų tinkamumo naudoti ir šias užduotis atliekančių organizacijų bei darbuotojų patvirtinimo,

— 2008 m. spalio 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1056/2008, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2042/2003 dėl orlaivių nepertraukiamojo tinkamumo skraidyti ir aviacijos produktų, dalių bei prietaisų tinkamumo naudoti ir šias užduotis atliekančių organizacijų bei darbuotojų patvirtinimo.

Taikomos nuostatos: 1–6 straipsniai, I–IV priedai.

B. AVIACIJOS SAUGUMAS

Nr. 300/2008

2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 300/2008 dėl civilinės aviacijos saugumo bendrųjų taisyklių ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2320/2002.

Taikomos nuostatos: 1–18 straipsniai, 21 straipsnis, 24 straipsnio 2–3 dalys, priedas.

Nr. 820/2008

2008 m. rugpjūčio 8 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 820/2008, kuriuo nustatomos priemonės bendriesiems pagrindiniams aviacijos saugumo standartams įgyvendinti.

Taikomos nuostatos: 1–6 straipsniai, priedas, 1 priedėlis.

Nr. 1217/2003

2003 m. liepos 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1217/2003, nustatantis nacionalinių civilinės aviacijos saugumo kokybės kontrolės programų bendruosius reikalavimus.

Taikomos nuostatos: 1–11 straipsniai, I ir II priedai.

Nr. 1486/2003

2003 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1486/2003, nustatantis Komisijos patikrinimų civilinės aviacijos saugumo srityje tvarką.

Taikomos nuostatos: 1–16 straipsniai.

Nr. 1138/2004

2004 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1138/2004, nustatantis svarbiausių saugomų zonų vietų oro uostuose bendrą apibrėžimą.

Taikomos nuostatos: 1–8 straipsniai.

C. ORO EISMO VALDYMAS

Nr. 549/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 549/2004, nustatantis bendro Europos dangaus sukūrimo pagrindą (Pagrindų reglamentas).

Taikomos nuostatos: 1-4, 6 ir 9–14 straipsniai.

Nr. 550/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 550/2004 dėl oro navigacijos paslaugų teikimo bendrame Europos danguje (Paslaugų teikimo reglamentas).

Taikomos nuostatos: 1–19 straipsniai.

Nr. 551/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 551/2004 dėl bendro Europos dangaus oro erdvės organizavimo ir naudojimo (Oro erdvės reglamentas).

Taikomos nuostatos: 1–11 straipsniai.

Nr. 552/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 552/2004 dėl Europos oro eismo valdymo tinklo sąveikos (Sąveikos reglamentas).

Taikomos nuostatos: 1–12 straipsniai.

Nr. 2096/2005

2005 m. gruodžio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2096/2005, nustatantis bendruosius oro navigacijos paslaugų teikimo reikalavimus, su pakeitimais, padarytais:

— 2007 m. lapkričio 8 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1315/2007 dėl oro eismo valdymo saugos priežiūros, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2096/2005.

Taikomos nuostatos: 1–9 straipsniai, I–V priedai.

— 2008 m. gegužės 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 482/2008, kuriuo nustatoma oro navigacijos paslaugų teikėjų diegtina programinės įrangos saugos užtikrinimo sistema ir iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 2096/2005 II priedas.

Taikomos nuostatos: 1–5 straipsniai, I ir II priedai.

Nr. 2150/2005

2005 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2150/2005, nustatantis lankstaus oro erdvės naudojimo bendrąsias taisykles.

Taikomos nuostatos: 1–9 straipsniai, priedas.

Nr. 1794/2006

2006 m. gruodžio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1794/2006, nustatantis bendrąją mokesčių už oro navigacijos paslaugas sistemą.

Taikomos nuostatos: 1–17, 18 ir 19 straipsniai, I–VI priedai.

D. APLINKA

Nr. 2006/93

2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/93/EB dėl lėktuvų, kuriems taikomi Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos antrosios redakcijos (1988 m.) 16 priedo 1 tomo II dalies 3 skyriaus reikalavimai, naudojimo reglamentavimo.

Taikomos nuostatos: 1–6 straipsniai, I ir II priedai.

Nr. 2002/30

2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/30/EB dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo.

Taikomos nuostatos: 1–15 straipsniai, I ir II priedai.

Nr. 2002/49

2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo.

Taikomos nuostatos: 1–16 straipsniai, I–IV priedai.

E. VARTOTOJŲ APSAUGA

Nr. 90/314

1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų.

Taikomos nuostatos: 1–10 straipsniai.

Nr. 93/13

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais.

Taikomos nuostatos: 1–10 straipsniai ir priedas.

Nr. 95/46

1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo.

Taikomos nuostatos: 1–34 straipsniai.

Nr. 2027/97

1997 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2027/97 dėl oro vežėjo atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju

su pakeitimais, padarytais:

— 2002 m. gegužės 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 889/2002, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2027/97.

Taikomos nuostatos: 1–8 straipsniai.

Nr. 261/2004

2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 295/91.

Taikomos nuostatos: 1–17 straipsniai.

Nr. 1107/2006

2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2006 dėl neįgalių asmenų ir ribotos judėsenos asmenų teisių keliaujant oru.

Taikomos nuostatos: 1–17 straipsniai, I ir II priedai.

F. KOMPIUTERINĖS REZERVAVIMO SISTEMOS

Nr. 80/2009

2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 80/2009 dėl elgesio su kompiuterinėmis rezervavimo sistemomis kodekso ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2299/89.

G. SOCIALINIAI ASPEKTAI

Nr. 1989/391

1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo.

Taikomos nuostatos: 1-16, 18 ir 19 straipsniai.

Nr. 2003/88

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų.

Taikomos nuostatos: 1–19, 21–24 ir 26–29 straipsniai.

Nr. 2000/79

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/79/EB dėl Europos aviakompanijų asociacijos (AEA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF), Europos skrydžių įgulų asociacijos (ECA), Europos regioninių aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarptautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) Europos susitarimo dėl civilinės aviacijos mobiliųjų darbuotojų darbo laiko organizavimo.

IV PRIEDAS

3 IR 4 STRAIPSNIUOSE BEI I PRIEDE NURODYTŲ KITŲ VALSTYBIŲ SĄRAŠAS

1. Islandijos Respublika (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
2. Lichtenšteino Kunigaikštystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
3. Norvegijos Karalystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
4. Šveicarijos Konfederacija (pagal Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą).